

آبگرمکن، یخچال، فریزر، اجاق گاز و اشیای بلند و بسیار سنگین باید با بست یا تسمه‌های مناسب به کف و دیوار منزل محکم شوند.

کدام لاله بود کدام لادن؟

معمولا ترتیب نمایش یا معرفی افراد از راست به چپ است همین هم شد که وقتی اسم لاله و لادن را شنیدیم ناخود آگاه فکر کردیم لاله همان قل سمت راست و لادن قل سمت چپ است. اگر چه این حدس کاملاً درست بود اما واقعیت این است که اگر این دوقلوهای بهم چسبیده از هم جدا می‌شدند و ترتیب ایستادن‌شان را با هم عوض می‌کردند آن وقت دیگر تشخیص این که کدام لاله است و کدام لادن سخت می‌شد. یکی از تفاوت‌های ظاهری که بین لاله و لادن وجود داشت، تفاوت قدشان بود. لادن از لاله قد بلندتر بود و همین موضوع هم دلیلی شد تا در حین عمل جراحی به اغما برود. چرا که او در این سال‌ها به دلیل چسبیده شدن از ناحیه سر به خواهر دوقلویی‌ش لاله فشار زیادی را تحمل کرده بود و در حین عمل جراحی زودتر از لاله جان سپرد.

تولد عجیب

دهم دی ماه سال ۱۳۵۲ زوج کشاورزی در روستای لهراسب استان فارس صاحب یک جفت دختر دوقلو با ظاهری عجیب شدند. هیچ‌کس نمی‌داند آن ثانیه‌ها و آن روزها در ذهن زن و مرد روستایی چه گذشت اما اتفاقی که افتاد این بود که به دلیل شرایط و ویژگی‌های خاص دوقلوها پدر و مادر آنها را در بیمارستان رها کردند. همین هم شد که بهزیستی فیروزآباد برای مدتی از آنها نگهداری کرد و نام این نوزادان بدون شناسنامه را لاله و لادن گذاشت. مدتی بعد لاله و لادن به بیمارستان نمازی شیراز منتقل شدند. انتقال دوقلوهای بهم چسبیده به بیمارستان کافی بود تا خبرنگاران این موضوع را سوژه اخبار‌شان کنند و مجله «اطلاعات هفتگی» در بیمارستان برای شروع سومین سال زندگی‌شان جشن تولد گرفت تا تصویر لاله و لادن به رسانه‌ها راه پیدا کند.

فرزند خواندگی

لاله و لادن نخستین دوقلوهای بهم چسبیده در ایران به‌عنوان پدیده‌ای نادر توجه رسانه‌ها و مردم را به خود جلب کرده بودند که اتفاقی عجیب‌تر رخ داد. پزشکی جوان به نام «علیرضا صفائیان» با دیدن عکس این ۲ خواهر که در مجله جوانان چاپ شده بود، تصمیم گرفت آنها را به فرزندخواندگی قبول کند. او از منشی‌اش خواست با دفتر مجله جوانان تماس بگیرد تا برای سرپرستی آنها اقدام کند. با حضور دادستان تهران دکتر صفائیان متعهد شد تا بعد از گرفتن سرپرستی لاله و لادن، آنها را برای درمان به خارج از کشور ببرد. پرونده‌های پزشکی و عکس‌های دوقلوهای بهم چسبیده به آلمان ارسال شد تا این دو خواهر کوچک به امید عمل جداسازی با پدرخوانده و تیمی از خبرنگاران و پزشکان راهی این کشور شوند. آنها در همین زمان به قم رفتند و با امام خمینی (ره) ملاقات کردند و برای امام شعر خواندند. پای دوقلوها که به آلمان رسید ورق ماجرا برگشت و امید برای عمل جداسازیشان کم شد. بعد از آزمایش‌های متعدد پزشکان آلمانی اعلام کردند امکان جداسازی وجود ندارد و در صورت انجام این عمل لادن در همان لحظه اول و لاله ۳ ثانیه بعد به کام مرگ خواهند رفت.

از مدرسه تا دانشگاه

عمل جداسازی در آلمان بی‌فایده ماند و دوقلوهای بهم چسبیده به ایران بازگشتند و زندگی با همه سختی‌هایش دوباره آغاز شد. آنها در همه دوران کودکی تا جوانیشان سوژه رسانه‌ها بودند تا این که در ۲۰ سالگی بالاخره ردی از خانواده اصلیشان پیدا شد. دادالله بیژنی و همسرش که عکس فرزندانشان را در مجلات دیده بودند، به تهران آمدند و تصمیم گرفتند تا دخترانشان را به خانه خودشان بازگردانند. لاله و لادن که در تمام این سال‌ها از وجود خانواده اصلیشان خبردار نشده بودند، تصمیم گرفتند تا از خانواده صفائیان جدا شوند؛ اما این به معنی بازگشت به خانه پدریشان نبود بلکه آنها تصمیم گرفتند تا به صورت مستقل به زندگیشان ادامه دهند.

مرور زندگی قهرمانانه لاله و لادن سال مرگشان

افسانه دوقلوهای ایرانی، پانزده سال بعد

که دیگر نمی‌خواستند یکدیگر را فقط در آینه ببینند و قبل از رفتن به زیر تیغ جراحی مسئولیت تصمیم‌شان را پذیرفته بودند؛ به هر قیمتی.

شد« حالا لاله یک و کیل زبردست شده بود و لادن خبرنگاری ماهر. اما هفدهم تیرماه یادآور مرگ تلخ دوقلوهای بهم چسبیده است. دوقلوهای

به‌ناز مقدسی ا‌شاید اگر ۱۵سال پیش دکتر «کیت گوا» از اتاق عمل بیرون می‌آمد و با لبخندی روی لب می‌گفت: «عمل جداسازی دوقلوها با موفقیت انجام

جدایی لاله از لادن

دهه سوم زندگی لاله و لادن به سرعت سپری می‌شد که آنها دوباره به فکر عمل جداسازی افتادند. اگر چه در تمام این سال‌ها پزشکان زیادی به آنها توصیه کرده بودند که امکان چنین عملی وجود ندارد اما رنج روزگار آنها را بین انتخاب مرگ و زندگی واقعی قرار داد. پروفیسور سمیعی یکی از کسانی بود که پشت با عمل جداسازی آنها مخالفت کرد و معتقد بود که به دلیل رگ اصلی که در مغز لاله و لادن مشترک است، این عمل منجر به مرگ آنها خواهد شد. اما لاله و لادن همچنان به این عمل اصرار داشتند و پرونده پزشکی‌شان را به کشورهای مختلف فرستادند. تا این‌که متوجه شدند مدتی قبل ۲ دوقلوی بهم چسبیده نیالی توسط پزشکی سنگاپوری تحت عمل جداسازی قرار گرفته‌اند و همین موضوع باعث شد تا تصمیم‌شان برای این عمل جدی‌تر شود؛ حتی به قیمت این که یکی از آنها به نفع دیگری از بین برود!

اتاق جراحی

۲۹ سال زمان گذشت تا با وجود مخالفت‌های زیادی که پزشکان و حتی پدرخوانده آنها با عمل جراحی جداسازی داشتند، لاله و لادن عازم سنگاپور

شدند تا به هر قیمتی از هم جدا شوند! آنها قبل از عمل جراحی در جواب به این سوال که آیا عواقب تصمیم‌شان را می‌دانند؟ لبخند زدند و اعلام کردند که همه چیز را می‌دانند! تیم پزشکان بیمارستان رافلز متشکل از ۳۵ متخصص، ۵ جراح مغز و اعصاب، یک جراح عروق، ۶ متخصص جراح پلاستیک، ۸ رادیولوژیست که مجموعاً ۱۲۵ نفر کادر پزشکی تحت سرپرستی دکتر کیت گوا در میان مخالفت و تردیدهای جامعه پزشکان جهان مسئولیت عمل جراحی لاله و لادن را برعهده گرفتند. عملی که قرار بود ۴ روز به طول بینجامد و ۳ راهکار برای آن پیشنهاد شده بود. روی تخت اتاق جراحی پزشکان عمل جداسازی مغز را آغاز کردند و ایمن‌کار تا ۸۰ درصد پیش رفت که ناگهان ورق برگشت و لادن به دلیل این‌که قدش بلندتر از لاله بود و سال‌ها فشار جمجمه را تحمل کرده بود، حالش رو به وخامت رفت. هیچ‌کس نمی‌داند در اتاقی که ۱۲۵ پزشک خارجی در آن حضور داشتند چه گذشت؛ اما بعد از ۵۰ ساعت عمل جراحی در حالی که همه مردم ایران منتظر خبری خوش از عمل جداسازی لاله و لادن بودند، خبر آمد که ابتدا لادن و چند دقیقه بعد لاله زیر تیغ جراحان جان سپردند و این پایان تلخ زندگی پر رنج اما قهرمانانه دوقلوهای افسانه‌ای ایران بود.

دانی و رانی گالیون برترین دوقلوهای به هم چسبیده جهان لقب گرفته‌اند. آنها که حالا ۶۶ سالگی را پشت سر می‌گذارند از ناحیه کشاله ران و سینه به یکدیگر چسبیده‌اند و سال‌ها روی یک صندلی چرخدار سفارشی روبه‌روی هم نشسته‌اند.

ای و بریتانی هنسل سال ۱۹۹۰ در آمریکا به دنیا آمدند و درحالی‌که پزشکان از آنها قطع امید کرده بودند، حالا نزدیک به ۲۷سال است که با همین شرایط زندگی می‌کنند. آنها دو سر، دو قلب، دو ریه و دو مغز جدا از هم دارند، اما از ناحیه گردن به پایین به یکدیگر متصل هستند و تنها دو دست و دو پا دارند.

ناهد خداکرمی رئیس انجمن علمی مامایی ایران و عضو شورای شهر در گفت و گو با «شهروند»:

لاله و لادن چاره‌ای جز ریسک جراحی نداشتند

خواهران دوقلوی به هم چسبیده ۲۹سال در حسرت جواب قطعی از طرف پزشکان انتظار کشیدند، اما در تمام دوران زندگی‌شان که از دهه ۵۰ تا ۸۰ ادامه داشت، اکثریت پزشکان ایرانی و آلمانی ریسک عمل جراحی جداسازی را بالا می‌دانستند. با این حال ۱۵سال از آخرین تلاش‌ها و امیدهای دوقلوهای به هم چسبیده می‌گذرد، اما هنوز هم هر جایی که بحث خواهران دوقلو پیش می‌آید، خیلی‌ها معتقدند آنها نباید تن به این عمل جراحی می‌دادند. اما واقعا چاره زندگی لاله و لادن چه بود؟ آیا آنها باید سال‌های پر رنج زندگی‌شان را تا امروز به همان شکل ادامه می‌دادند یا ریسک عمل جراحی آخرین راه‌حل برای تغییر در زندگی‌شان بود؟! ناهید خداکرمی، رئیس انجمن علمی مامایی ایران معتقد است که اگر به ۱۵سال پیش برگردیم باز هم راهکاری جز ریسک و پذیرش عمل جراحی برای لاله و لادن وجود نداشت و در این باره به «شهروند» می‌گوید: «بینید واقعیت این بود که لاله و لادن ۲۹سال زندگی پر رنجی را گذرانده بودند و تصمیم‌شان برای ریسک جراحی اشتباه نبود. بهتر بود که بروند و امید هم بر این بود که عمل جراحی موفقیت‌آمیز باشد. وقتی عمل جراحی در سطحی از پیشرفت باشد که بتوان این ریسک را کرد، ناگزیر باید ریسک را پذیرفت. به‌مرحال همه عمل‌های جراحی ریسک بالایی دارند، اما معمولاً وقتی احتمال موفقیت وجود داشته باشد، خانواده و خود فرد می‌توانند تصمیم نهایی را برای زندگی‌شان بگیرند.»

دوقلویی در حالت دارد؛ یک مدل آن دوقلوهای یک تخمکی است و مدل دیگر دو تخمکی. در باروری که دوقلوی دو تخمکی به وجود می‌آید، همه چیز جداسخت و مشکلی به وجود نمی‌آید، اما در دوقلوهای تک تخمکی زمانی که تقسیم سلولی برای تشکیل ارگان‌ها صورت می‌گیرد، به ناگهان تخمک دو قسمت می‌شود. هرچه این تقسیم‌دیرتر صورت بگیرد، احتمال به دنیا آمدن دوقلوهای به هم چسبیده وجود دارد. در مورد لاله و لادن هم این اتفاق افتاد و در واقع زمانی که جمجمه در حال شکل گرفتن بوده، تقسیم تخمک انجام شده، به همین دلیل از ناحیه سر به یکدیگر چسبیده‌اند. خداکرمی در طول دوران کاری‌اش دو نمونه دوقلوی به هم چسبیده را دیده است و در این باره می‌گوید: «چنین پدیده‌ای نادر است، چندسال پیش نوزادان دوقلویی که از ناحیه سینه به یکدیگر چسبیده بودند، متولد شدند که البته بعد تولد زنده نماندند. چندسال پیش هم در اصفهان دو پسر دوقلو که آنها هم از ناحیه سینه به یکدیگر چسبیده بودند، متولد شدند که خانواده‌شان آنها را رها کردند. این نوزادان وقتی به ۳سالگی رسیدند توسط یک تیم پزشکی جراحی شدند و عمل با موفقیت انجام شد که بعد از عمل هم خانواده‌شان بازگشتند و فرزندان‌شان را تحویل گرفتند.»

کریستا و تاتیانا هوگان دوقلوهای به هم چسبیده کانادایی ۱۱سال است که از قسمت سر به هم چسبیده‌اند. ساقه مغز آنها با یکدیگر مشترک است و همین موضوع باعث شده سیگنال‌های مغزی، عواطف و افکار یکسانی داشته باشند.

